

PROČ JSEM SE NESTALA TANEČNICÍ

Neděle, 21 květen 2017

Podle vzoru – vzdání je dáležitě, začala moje cesta za vzdáním po základce u ebním oborem „prodava smíeného zboží“ tehdy rozroníené JEDNOTY (na ekonomku má nevzali, nřak jim nelíbil má j prospřch).

Uilištř bylo umístřno v zámku hraběte Štolberka v Kyjovicích, vesnice mezi Ostravou a Opavou (z Ostravy Poruby tam jezdila a dosud jezdí tramvaj; nřkdo si mořná bude pamatovat, jak se srazila jednou s jinou protijedoucí, tak to je tahle trař).

S námi na uilištř byli taky kluci a holky v oboru „kuchař išník“. Ve velkém hraběcím sklen byla vybudována třlocviřna a v té kraloval uřitel třlocviku, který nám mladým oteřoval svřt vářné, nevřné ale i populř hudby a má tendenci nás nauřit trochu se pohybovat po parketu. Nechodilo nás tam moc, jenom ti, kteřmí o tuhle řinnost a hudbu máli zájem. Pár klukř a holek, zvřdavých, v patnácti vám patřmí svřt, pokud máte oteřmenou mysl, ře. Vřechno bylo tak nřak normální, dokud k nám nespřdli z hotelové ře koly propřdliř. Hroznej kluk, habán, pihovatř blonřák, blonřatě oboř i řřasy (dneska bych řřekla albín), a to jměno? Lojza Hammer, a hned mezi nás do třlocviřny a kamarád s uřitelem. Jenře stalo se, ře od té doby nosil na naře poslechovky a taneřky desky s country hudbou a pány s rokenrole a americejma vypalovařkama. Popřdli moji kamarřdku Renatu (přknř holka s přřkem, rozvřjějícíma se dvojkama a vosím pasem) a zapořal ji na parketu rvřt do hlavy kroky a pohyby rokenrolu. Renřa byla přknř, ale dřřevo. Jř pihovatř a s vystrařenejma nulkama, jsem ho nezauřala, za to má zauřal Lojza, ani tak nř jako kluk, ale ty jeho pohyby a kreace na parketu. A tak jsem vedle nich poskakovala, jak to uřil Renřu, ař jednoho dne v tanci pustil Renřu a popřdli za ruku má, a bylo to. To co jsme na parketu dokřzali, nám mohl zřvidřt kde kdo, a leckde jsme zazřřili (na vřřnřschřř apod). Jednou za mářic škola pořřadala taneřaje, přřveřli kluky z hornickěho uilištř, pozvali hudbu a dřti bavte se. Tehdy nabřraně nebo kolově sukňř z taft rypsu, brokřtu a hedvřbí, spodniřky a gumově vysokě pasy, pamatujete dřmy? A matka švadlena (ne ře by řeřila pořřad nově, ale umňř přřeřřvala), takře pihovatř zrzka v kreacích, které mi holky zřvidřly a Lojza oceřoval a nřkdy i sřm navrřoval. Dřl sice mordoval Renatu na parketu a lřbal a objřmal ji v koutech, ale kdyř si chtřl zatancovat, nebo přředvřst, jakej je king, popřdli má a vřeřichni ustupovali a zřrali (nejen rokenrol, ale i skořnou polku, twist, waltz a tehdy zřřnřjive - dřřajv“ pozdřřji „Holandsko“). Pak se mi podařřmilo jednoho z hornikř uhranout a tak jsem mářla taneřnřka dalřřho. Lojza mu taky pomoh s fintama a figurama a mohl se uleřt s uřřřku, jezdil za náma na trřninky. Skonřil uřřřk, jř okamřřitř nastoupila na veřernř ekonomku (tehdy veřeř byla 3 roky) a pondřřlř, střředa a pãtek jezdila do Frřdku do ře koly. Rok jsem prodřvala a studovala, pak jsem přřeřřla na řředitelstvř Jednoty jako korespondentka na obchodnř oddřlenř. Protoře jsem sluřřnř stenografovala, byla jsem uznřvanř a vyhledřvanř pro zřpisy řřznřschřř, porad atd. V té dobř byla oslava MDřř opravdu velkou slřvou. Hudba hrřla, pãnově se mohli přřkurtovřna k pupřku nřřkterěho námřřtka, to mář nebralo. Ař je se tam objevil mladřk, kterř do Jednoty nepřřřil, ale do vsř, ve kterě oslava byla. Jak se to semlelo nevřm, ale zřřali jsme spolu tancovat a pãni, kam se Lojza hrřbal! Byl to taneřnřk z Mřsteckěho taneřnřho klubu, jeho partnerka si zlomila nohu a mářla přřed sebou řeřest nedřřl sãdru a pak pár nedřřl rehabilitace, neře se vrřtř na parket. Doma se nudil, tak zřřel do hospody, a co ho popořouplo ke mnř, uřř ani nevřm, ale řeřla jsem do toho. A tak kromř ře koly jsem zřřala tancovat, teda nacvřřovat, protoře oni byli klub (a jeřeřřtř existujř) ve skupinověm tanci. Bylo to nãřnř, ale nãdherne. Dokonce jsem absolvovala jedno vystoupenř v nãdherných řeřatech klasickřch tancř. A přřesnř po roce, v tãře dobř, kdy se zrakvřla jeho partnerka, jsem jř přřmř rozcvřřce nřřak neřeřikovnř na nohu a nařeřřipla jsem si holennř kost. A třm skonřila moje taneřnř kariěra.

Ale dřky tanci, jsem se vzřpřřtř seznřmila se svřm muřřem, kterř byl v Dobře u Frřdku na vojňř a řtvar (PTP) tam nejen opravoval trařř do řeřskěho Třřřina, ale i pořřřdal odpolednř řeře. Chodil sice tancovat ke stolu pro kamarřdku, lřbila se mu, i kdyř v tanci neoslřřovala. Nakonec kamarřdka přředřřasnř odeřřla a jak se přřřihnal k nařeřř stolu, tak holt vzal za vdřřk zrzkou, kterř tam zbyla, a bylo vymalovřno. On, taky skvřřly taneřnřk, mi přřmř tanci řřekl „slěřno vřte, ře kdo se shodne v tanci, ten se shodne v postelř“. Facku nedostal jenom proto, ře zřř hrřt a tak mář popřdli za ruce a tanřřilo se. Druhř den jsem jen potvřřila, ře jeho vřbřř partnerky pro řřřivot je sprřvnř, pro jsme se vřeřřichni seřřřili u řřřky, kluci přřřnesli vojenskě nafukovacř matrace a jř, na rozdřl od svřch kamarřdek, neplavala s hlavou nad vodou, jako panř radovř, ale zapojila jsem se do boje o matraci, bez ohledu na to, jestli jsem nad vodou, nebo pod nř. Zřřala jsem studiem; ale skonřřila ve tãřřetřm semestru ekonomky, uřř se mi dřl nechřtř

K napsání těchto vzpomínek mě inspirovaly dívky a mladé dámy, které v současnosti začaly zase nosit nabírané šaty a sukně, jako jsme nosily my, akorát je mají kapku kratší. Nestala jsem se tanečnicí, ale celkem hezky jsem protančila životem, ovšem teď už mi dochází dech a síly … ZDENA